

ת"פ 9299/10/13 - מדינת ישראל נגד מאמון עבאס, פארס עבאס

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 מאי 2017

ת"פ 9299-10-13 מדינת ישראל נ' עבאס ואח'

לפני כבוד השופטת יפעת שיטרית
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. מאמון עבאס
2. פארס עבאס

נוכחים: בשם המאשימה: עו"ד עינת גוטסמן

בשם הנאשם 1: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד סעיד חדאד

גזר דין בעניינו של הנאשם 1 בלבד

מבוא:

1. כנגד הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") והנאשם 2 (להלן: "**הנאשם 2**") (שניהם ביחד ייקראו להלן: "**הנאשמים**"), הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד, בו יוחסו להם במקור העבירות שעניינן, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, איומים וחבלה במזיד ברכב.

2. תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.

3. בדיון מיום 21/11/16, לאחר שנשמעה פרשת התביעה עד תום ובטרם הוחל בשמיעת פרשת ההגנה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו על פי הודאתם. עוד הוסכם, כי בעניינו של הנאשם 2, מפאת גילו במועד ביצוע העבירה, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו בטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש ולאחר קבלת התסקיר, יטענו הצדדים באופן חופשי לעונש. כן הוסכם, כי לא יהא בהמלצות התסקיר כדי לחייב מי מן הצדדים (הכל ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

4. במעמד זה, לבקשת ב"כ הנאשמים, הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן גם בעניינו של הנאשם 1. במעמד זה הבהירה המאשימה, כי לא יהא גם בהמלצות תסקיר זה כדי לחייבה.

5. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "כתב האישום המתוקן"). הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

נאשם 1:

מעשי פזיזות ורשלנות - עבירה לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

נאשם 2:

חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

כן הוריתי על הגשת תסקירים בעניינם של הנאשמים. תסקירים, כאמור, מונחים בפני.

6. בדין מיום 6/2/17, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש ונוכח עמדותיהם העונשיות בעניינו של הנאשם 2, ניתן גזר הדין בעניינו של נאשם זה, במסגרתו הושתו עליו צו של"צ בהיקף 200 שעות, מאסרים מותנים והוא חויב בתשלום פיצוי למתלון בסכום של 2,000 ₪.

כן הוריתי במעמד זה על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם 1. חוות דעת, כאמור, מונחת בפני והיא חיובית.

לפיכך, הרי שגזר דין זה מתייחס לנאשם 1 בלבד.

עובדות כתב האישום המתוקן:

7. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 28/9/13, סמוך לשעה 19:30, נהג ג'מאל עבד, בן כפרם של הנאשמים (להלן: "ג'מאל") ברכב מסוג יונדאי מ.ר. 91-399-51 (להלן: "הרכב"), בכביש המוביל מטבריה לצומת גולני (להלן: "הכביש"). ביחד עמו היה חברו ג'אבר עבד (להלן: "ג'אבר").

8. סמוך ליציאה מטבריה, אסף ג'מאל את הנאשמים, אשר סיימו בילוי באזור טבריה, במהלכו צרכו אלכוהול בכמות גדולה והיו בדרכם לביתם בכפר כנא. הנאשמים ישבו במושב האחורי של הרכב.

9. עוד עולה, כי סמוך לשעה 19:45, נהג גלעד שלמור (להלן: "המתלון") ברכבו על הכביש, בדרכו לביתו שבתל אביב. ביחד עם המתלון היה חברו, עידו פישבין (להלן: "עידו"). ג'מאל נהג באותה עת ברכב, מרחק קצר מאחורי רכבו של המתלון, אשר נסע בנתיב השמאלי.

10. בהגיעו לרמזור ברחוב מנחם בגין בטבריה, בלם המתלון בלימת פתע שלא לצורך, אשר בעקבותיה נאלץ גם ג'מאל לבלום בפתאומיות. ג'מאל התרגז מהתנהלות המתלון, צפר והבהב באורות לעבר רכבו של המתלון. לאחר שהרמזור התחלף לירוק, החל המתלון לנסוע בנסיעה איטית במטרה לגרום לג'מאל לעקוף אותו מימין. ג'מאל וג'אבר דיברו על אופן נהיגתו של המתלון, דבר שעורר את חמתם של הנאשמים אשר שמעו את השיחה.

ג'מאל המשיך בנסיעה, אך המתלון עקף אותו שנית משמאל. הנאשמים החלו להוציא את גופם מהחלונות האחוריים של הרכב ולצעוק על המתלון.

11. בהמשך הנסיעה, התקרבו ג'מאל והמתלון האחד לרכבו של השני. הנאשם 1 הסיט את הגה הרכב לכיוון נתיב הנסיעה של המתלון והמתלון נאלץ לסטות לשול השמאלי של הכביש ולבלום במטרה להימנע מפגיעה. ג'מאל החזיר את ההגה והרכב לנתיב.

12. בהגיע הרכבים לצומת גבעת אבני, עצר ג'מאל את הרכב ברמזור אדום. ג'מאל ירד מהרכב, ביקש מהמתלון להפסיק לצלם, לחץ את ידו של עידו וחזר לרכב. לאחר מכן המשיכו כולם בנסיעה.

חרף הבקשה של ג'מאל, סברו נוסעי הרכב, כי המתלון מוסיף לצלם ומתקרב לעברם. בהגיע כלי הרכב לצומת הכניסה לטורעאן, עצר ג'מאל את הרכב ברמזור אדום והמתלון עצר את רכבו מאחוריו. כל נוסעי הרכב ירדו מהרכב. הנאשם 1 אחז בידו באלה. ג'מאל ניגש אל חלון הנהג וניסה לפתוח את דלת הנהג. האחרים עמדו בכביש. הנאשם 2 נטל את האלה מידיו של הנאשם 1 וניסה להחזירו לרכב. המתלון החל להימלט עם רכבו מהמקום לכיוון כפר טורעאן.

בעוד המתלון מנסה להימלט, ניפץ הנאשם 2 באמצעות האלה את שמשת רכבו האחורית של המתלון.

טיעוני המאשימה לעונש:

13. במסגרת טיעוניה לעונש הדגישה המאשימה, כי המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 ראוייה בעיניה וכי לדידה, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בצירוף עונש נלווה בדמות פיצוי.

לפיכך, עתרה היא לאימוץ המלצות שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 ולהשית עליו צו של"צ, צו מבחן וכן עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה מרתיע ולחייבו בתשלום פיצוי למתלון.

14. מנגד, לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 שונה והמלצות שירות המבחן בעניינו של נאשם זה אינן עולות בקנה אחד עם עיקרון ההלימה, גם בהינתן העובדה, כי נאשם זה נעדר הרשעות קודמות בפלילים.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען, כי נסיבות המקרה דנן עניינן, בריונות בכביש שתחילתה בבלימת פתע שבלם המתלון ושלא מצאה חן בעיני נהג הרכב והנאשמים, המשכה בהתנהגות פראית ומסוכנת של הנאשמים תוך כדי הנסיעה ותוך יצירת סיכון אמיתי לחיי המתלון וסופה, בניפוי שמשת רכבו של המתלון ע"י הנאשם 2. כן הוסיפה וטענה המאשימה, כי העדר היכרות או סכסוך בין הנאשמים לבין המתלון, לא רק שאינה מהווה נסיבה לקולא, אלא שיש בה כדי להצביע על מסוכנות הנאשמים אשר ראו בבלימת המתלון כהתגרות המצדיקה התנהגות פראית.

15. באשר לנזק שנגרם בעטיים של מעשי הנאשמים, הפנתה המאשימה לנזק המתואר בכתב האישום המתוקן וכן לעולה מעדות המתלון בבית המשפט בדבר ההשלכות הנפשיות שהיו לאירוע עליו, כמו גם תחושותיו בעקבות אירוע זה. עוד הדגישה המאשימה את פוטנציאל הנזק הגלום במעשי הנאשמים, שעה

שהתנהגות הנאשם 1 במהלך הנסיעה עלולה הייתה לגרום לפגיעות קשות אשר נמנעו תודות לתגובותיו המהירות של המתלונן. זאת ועוד, אלמלא המתלונן נמלט מהמקום בצומת טורעאן, הרי שעלול היה להיגרם לו נזק אישי וגופני כבד.

16. באשר לחלקו של כל אחד מהנאשמים, הדגישה המאשימה, כי כתב האישום המתוקן עורך הבחנה ברורה בין חלקו של כל אחד מהם, זאת אף בהתייחס לעבירה בה הורשע כל אחד מהנאשמים. בהקשר זה ציינה, כי הנאשם 1 הוא זה אשר הסיט את הגה הרכב לכיוון נתיב הנסיעה של המתלונן ובהמשך, הוא זה אשר ירד מן הרכב עם האלה בידו, אותה אלה שבאמצעותה, בהמשך, ניפץ הנאשם 2 את השמשה.

17. עוד ציין ב"כ המאשימה, כי נהג הרכב, ג'מאל, זוכה מההאשמות שיוחסו לו, שעה שבית המשפט קבע בעניינו, כי לא ניתן להוכיח את אחריותו למעשי הנאשמים ולאירוע. בנסיבות אלו הדגיש, כי עובדות כתב האישום המתוקן משקפות גם את קביעותיו הראייתיות של בית המשפט בעניינו של ג'מאל. מנגד, הרי שאותן קביעות מטילות על הנאשמים את האחריות הבלעדית לביצוע העבירות. עוד טען, כי אין מקום לקבל את הטענה בדבר שכרות, כמו גם לא שכרות חלקית במובן המשפטי, שעה שאין חולק, כי הנאשמים שתו אלכוהול ואולם, אין בכך כדי להצדיק התנהגות אלימה ועבריינית כגון דא.

18. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הגישה המאשימה אסופת פסיקה רלוונטית והפנתה לרמת הענישה שהושתה במסגרתה.

19. בנסיבות אלו טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 16 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה ופיצוי.

20. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה, כי הוא מודע לנסיבותיו האישיות של הנאשם 1, אשר פורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן. כך ציין, כי מדובר בתסקיר חיובי וכן, כי יש לשקלל את העובדה שהנאשם 1 נעדר כל הרשעות קודמות. בנסיבות אלו טען, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם 1 קרוב לרף התחתון של מתחם העונש ההולם כפי הצעתו, או בחלק האמצעי - תחתון של מתחם העונש ההולם. בצד זאת הדגיש את עיקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה ולדידו, המלצות שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1, אינן עולות בקנה אחד עם שיקול זה.

21. בנסיבות אלו, עתר להשית על הנאשם 1 מאסר בפועל, מאסר מותנה ולחייבו בתשלום פיצוי למתלונן.

22. בדיון מיום 20/3/17 הבהירה המאשימה, כי אין בחוות דעת הממונה החיובית שהתקבלה בעניינו של הנאשם 1 כדי לשנות מעמדתה העונשית.

טיעוני הנאשם לעונש:

23. בפתח טיעוניו ציין ב"כ הנאשמים את שיקולי הענישה כפי שהותוו בתיקון 113 לחוק העונשין. עוד הדגיש, כי בפרשה דנן התנהלו שני תיקים במקביל, כאשר בתיק המקביל, בית המשפט קבע קביעות ברורות

בעניינו של המתלונן, התנהלותו ומהימנותו והורה על זיכוי הנאשם המרכזי בפרשה, נהג הרכב. בית המשפט קבע, כי ככל שבוצעו מעשים ע"י אחרים, הרי שלא ניתן לראות בנהג אחראי. כן קבע, כי לא ניתן לראות בירידת הנאשמים מהרכב כמעשה איום מצדם. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשמים לקלטת ת/1, בה נראה הנאשם 1, אשר היה תחת השפעת אלכוהול. כן הפנה לקביעת בית המשפט בתיק המקביל ולפיה, הנאשמים היו שיכורים, שעה שלא הובאה כל ראיה לסתור זאת ושעה שעתה, בעובדות כתב האישום המתוקן, הדבר מקבל את ביטויו.

עוד הוסיף וטען, כי אלמלא התנהגות המתלונן שנסע בפראות, לא הייתה מנופצת השמשה האחורית.

24. ב"כ הנאשמים הוסיף וטען בדבר אשמו התורם של המתלונן, שעה שבלם בלימה מקניטה ומתגרה, אשר המשיכה ביציאה איטית, כאשר המתלונן מבקש מהנאשמים לעקוף אותו. הם עשו כן, אך הוא חזר ועקף אותם כדרך התגרות. הדברים נמשכו והנאשמים, אשר היו שיכורים, שמעו את השיחה ברכב וחמתם בערה בהם.

עוד הפנה לקביעת בית המשפט בתיק המקביל ולפיה, לנאשמים הייתה סיבה להאמין שהמתלונן מתקרב אליהם על מנת לצלם והדגיש, כי מדובר בכתב טלוויזיה אשר לבסוף ערך את הסרטון והסרטון הערוך הוגש לבית המשפט.

25. בנסיבות אלו טען ב"כ הנאשמים, כי ההתגרות בנאשם 1 אשר היה תחת השפעת אלכוהול, הביאה להתנהגותו בדבר הסטת הרכב, כאשר נהג הרכב החזיר את ההגה לנתיב ומנע התפתחות של האירוע. בהקשר זה הדגיש, כי התנהלות הנאשם 1 לא הייתה במודעות, כפי שהדבר מקבל את ביטויו גם בתסקיר שהוגש בעניינו.

עוד הוסיף וציין, כי הנאשם חזר לביתו וסבר, כי הכל הסתיים. הנאשם התוודע לראשונה למעשיו לאחר שהוצגו בפניו הסרטונים ובמעמד זה ניגשו שני הנאשמים למתלונן והתנצלו בפניו. עוד הדגיש, כי גרסת שני הנאשמים במשטרה הייתה עקבית ולפיה, הם אינם זוכרים את שאירע משום שהיו תחת השפעת אלכוהול.

26. ב"כ הנאשמים הוסיף וציין, כי נהירה לו מדיניות הענישה הנהוגה, אך מנגד הדגיש את נסיבות המקרה דנן, העדר תכנון, אשמו התורם של המתלונן, הקרבה לסייג הפלילי והפגיעה ביכולת הנאשם להבין את מעשיו, שעה שלא הבינם שכן, היה נתון תחת השפעת אלכוהול. כן הדגיש, כי התנהגות הנאשם הייתה תולדה של אשמו התורם הממשי של המתלונן והתנהלותו במהלך האירועים.

עוד הוסיף וטען, כי במעשי הנאשם 2, שעה שניפץ את שמשת רכבו של המתלונן, גלומים פוטנציאל סיכון ונזק גדולים יותר מאשר במעשי הנאשם 1, אשר הסיט את הגה הרכב לכיוון נתיב הנסיעה של המתלונן וזה הוחזר ע"י ג'מאל.

בנסיבות אלו, הרי שלדידו, העבירה של חבלה במזיד ברכב חמורה יותר מהעבירה שביצע הנאשם 1, זאת אף בזיקה לעונש המאסר שבצדה.

27. כן טען, כי בנסיבות המקרה דנן, שעה שהנאשמים היו שיכורים, לא היו הנהגים ברכב וישבו בחלק האחורי שלו, הרי שהיותם שיכורים צריכה להוות נסיבה מקלה.

28. בנסיבות אלו טען, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר. כן הוסיף וטען, כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מתייחסת למקרים בהם הנסיבות חמורות ושונות מנסיבות המקרה

דנן.

29. באשר למיקום העונש הראוי לנאשם טען בא כוחו, כי יש למקמו בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, כפי שייקבע. בהקשר זה הדגיש, כי ניהול ההליך לא היה קל עבור הנאשם. כן ציין את חלוף הזמן מאז בוצעה העבירה וכן את העובדה, כי בסופו של יום, התקבלה עמדתם המשפטית המלאה של הנאשמים ולפיכך, ניהול ההליך היה חיוני.

30. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הדגיש בא כוחו, כי הנאשם זה עתה נישא וכי רובצים על כתפיו חובות כלכליים רבים. כן הפנה לתסקיר שהוגש בעניינו, ממנו ניתן ללמוד, כי הנאשם עובר הליך חיובי ולפיכך, יש הצדקה לסטות בעניינו מכל מתחם שייקבע, כדי להימנע מלהשית עליו מאסר ולקבל את המלצות שירות המבחן. עוד נטען, כי השתתף מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות, עלולה לפגוע קשות בנאשם, כמו גם לפגוע ביציבותו. כן הדגיש, כי הנאשם עבר תהליך במהלך ניהול ההליך המשפטי, התנצל על מעשיו כבר בתחילת ההליך והפסיק לשתות אלכוהול. עוד ציין, כי הנאשם מוכן לשלם פיצוי וכי ניתוקו ממתווה חייו עלול לפגוע בו, במשפחתו וברעייתו ההרה. בנסיבות אלו, הביע ב"כ הנאשם נכונות, כי יושת על הנאשם צו של"צ בהיקף שעות נרחב יותר מזה המומלץ ע"י שירות המבחן.

31. בדבריו בפני הביע הנאשם חרטה עמוקה על מעשיו והבטיח, כי לא יחזור על כך בעתיד.

32. בהשלמת טיעוניו בדיון מיום 20/3/17, חזר ב"כ הנאשמים על עמדתו העונשית כפי שפורטה לעיל, זאת למרות חוות דעת הממונה החיובית שהוגשה בעניינו של הנאשם. כן חזר והביע נכונות, כי הנאשם יבצע צו של"צ בהיקף שעות נרחב יותר, עתה להסתפק בעונש זה ולהימנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות, כדי שלא לגדוע את הרצף התעסוקתי של הנאשם נוכח מצבו הכלכלי הקשה, היותו נשוי, העובדה, כי רעייתו עתידה ללדת בחודש אוגוסט וכי בעונש, כאמור, יהא כדי לגדוע את התהליך החיובי שעבר.

תסקיר שירות המבחן:

33. בעניינו של הנאשם 1 הוגש תסקיר מאת שירות המבחן בנושא תאריך 5/2/17. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 27 שנים, נשוי ללא ילדים, תושב כפר כנא ועובד בתחום הבניין. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. הנאשם השלים 11 שנות לימוד במסגרת בתי הספר בכפר כנא, התקשה לתאר בפני שירות המבחן את יכולותיו הלימודיות אך ציין, כי בתפקודו בבית הספר עלו קשיים התנהגותיים והסביר את נשירתו בכיתה י"א על רקע העדר מוטיבציה לימודית.

הנאשם דיווח על בריאות פיזית ונפשית תקינה ושיתף, כי בעברו עשה שימוש אפיזודי באלכוהול, כמו גם שלל כל שימוש בסמים.

34. הנאשם התחתן בחודש ספטמבר האחרון, רעייתו בת 19 שנים, עקרת בית ונמצאת בחודשי הריון מתקדמים. הנאשם תיאר קשר טוב עם רעייתו המבוסס על כבוד הדדי. מבחינה תעסוקתית, לדברי הנאשם, עם נשירתו מהלימודים הוא השתלב במעגל העבודה בתחום ציפוי אבנים. לאורך השנים עבד עם קבלנים שונים בתחום ורק בשנתיים האחרונות הוא שומר על יציבות במקום העבודה. הנאשם הציג בפני שירות המבחן המלצה

ממעסיקו, ממנה עולה, כי הוא עובד בחברה מזה שנתיים, כי מדובר בעובד אמין, מקצוען ומנהל אורח חיים סדיר. המעסיק ציין, כי מדובר באדם נורמטיבי המגלה אופי חיובי. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל יכולות תפקוד סבירות במישור התעסוקתי, אך נראה, כי יכולותיו הרגשיות מצומצמות והוא בעל יכולת ביטוי קונקרטי.

35. עוד צוין, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. בהתייחס לעבירה, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, תיאר בהרחבה את האירוע ואת אופן התנהגותו הרשלני והמסוכן. לדבריו, פעל באופן תוקפני כאשר הזיז את ההגה של הנהג ברכב. הנאשם ייחס את התנהגותו ואת דפוסי התנהלותו בעת האירוע כנובעים מהיותו נתון להשפעת אלכוהול אותו צרך בכמות גדולה טרם האירוע. הנאשם תיאר, כי ביום האירוע היה בבילוי עם הנאשם 2 בטבריה ובעת חזרתם הביתה, עלו לטרמפ לרכב, כמתואר בכתב האישום המתוקן. לדבריו, בעקבות התגרות מצד המתלונן, הוא התקשה לווסת את דחפיו ופעל באופן אימפולסיבי. עם זאת ציין, כי הוא אינו זוכר את כל פרטי האירוע שכן, היה נתון תחת השפעת אלכוהול וכן בשל הזמן הממושך שחלף מיום האירוע. לדבריו, רק לאחר שהציגו בפניו את הסרטון המתעד את האירוע, הוא הכיר בהתנהלותו בו.

הנאשם טען, כי בעת ביצוע העבירה הוא לא יכול היה לשלוט בעצמו על רקע תחושות פגיעה בעקבות התגרות מצד המתלונן, כמו גם לא היה ער לחומרת התנהגותו ולסיכון בו העמיד בהתנהגותו את חיי חבריו ברכב, את המתלונן ואת הנוהגים בכביש.

36. שירות המבחן התרשם, כי כיום, בדיעבד, הנאשם מכיר בחומרת מעשיו ומגלה אמפתיה גבוהה ביחס למתלונן. הנאשם הביע נכונות לפצות את נפגע העבירה אודות הנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה מהתנהגותו. הנאשם הביע חרטה ואשמה על מעשיו ועל עצם מעורבותו בפלילים. שירות המבחן התרשם, כי בעת ביצוע העבירה, הנאשם פעל באופן ילדותי ואימפולסיבי, ללא שיקול דעת, על מנת להשיג סטטוס ומעמד בין חבריו בנוסף לכך שבעת האירוע היה תחת השפעת אלכוהול, גורם שהעצים את התנהגותו התוקפנית.

37. הנאשם התקשה לתאר את נסיבות חייו האישיות שעמדו בבסיס התנהגותו התוקפנית, אך ציין, כי הוא משתדל להימנע מסיטואציות העלולות לסבך אותו עם החוק. שירות המבחן סבור, כי ההליך הפלילי יוצר הרתעה ממשית, דבר המשתקף בניסיונו של הנאשם לנהל אורח חיים יציב ויצרני.

38. בבואו להעריך את גורמי הסיכון להישנות העבירה, אל מול גורמי הסיכוי לשיקום הנאשם, ציין שירות המבחן, כי מחד מדובר בבחור צעיר ללא עבר פלילי, אשר נמצא בעיצומו של הליך בניית עתידו המשפחתי ונראה, כי בשנתיים האחרונות הוא מגלה יציבות תפקודית במישור התעסוקה. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, ביטא צער וחרטה על התנהגותו והשלכותיה והכיר בחומרת מעשיו בכך שפעל באופן תוקפני ורשלני. בנוסף, הביע תחושות בושה, בעיקר ביחס לצריכת האלכוהול, זאת בניגוד לערכים עליהם גדל במשפחתו.

בד בבד, מעורבותו באירוע מעידה על קושי בוויסות ובשליטה עצמית. בשקלול כל הגורמים, מעריך שירות המבחן, כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות תוקפנית בעתיד.

39. בשיחה עם הנאשם הוא הדגיש, כי התנהגותו בעת האירוע אינה מאפיינת את הערכים עליהם גדל והוא התקשה לזהות נזקקות טיפולית ביחס לדפוסים האימפולסיביים שעמדו בבסיס הסתבכותו.

בנסיבות אלו ובמיוחד נוכח העדר עבר פלילי, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ומבלי להתעלם מחומרתה, ממליץ שירות המבחן לבחור בענישה חינוכית - שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 200 שעות, בנוסף למאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלונן.

40. אך למען השלמת התמונה יצוין, כי בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 2, המליץ שירות המבחן להטיל על נאשם זה ענישה מרתיעה כצו של"צ בהיקף נרחב של 200 שעות, מאסר מותנה ותשלום פיצוי לנפגע העבירה.

דין והכרעה:

41. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה נשוא כתב האישום המתוקן ואשר עניינה, מעשי פזיזות ורשלנות. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

42. במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

43. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה, נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

44. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירה בה הודה ועל פיה הורשע. לפיכך, הרי שעלינו לקבוע מתחם עונש הולם אחד בהתייחס לאלה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

45. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

46. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה הינם, שלום וביטחון הציבור וכן הסדר הציבורי. כל הנמצא בדרך ציבורית זכאי ליהנות מנסיעה שלווה ושקטה. כל הנוהג בפזיזות, בדרך נמהרת, או ברשלנות, מסכן את המשתמשים בדרך. ראה בהקשר זה ת"פ 38784-03-14 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' שאדי אבו אלהווה (פורסם בנבו 14.12.14).

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם עשה כדי לפגוע באופן משמעותי ומוחשי בערכים החברתיים

המוגנים שפורטו לעיל.

47. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט משיתים ענישה מגוונת בגין העבירה דנן. לפיכך, הרי שמנעד הענישה הינו רחב ומגוון.

• בת"פ 21714-09-13 **מדינת ישראל נ' ענאד אבו קיעאן**, נקבע מתחם ענישה בגין עבירות נהיגה פזיזה ורשלנית הנע בין 8 - 20 חודשי מאסר והעונש שהוטל היה 10 חודשי מאסר בפועל.

• בע"פ 1880/12 **רעד אבו זהירה נ' מדינת ישראל** הוטל עונש של 7 חודשי מאסר בגין עבירה זו. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם והותיר עונש זה על כנו.

• בת"פ 56601-02-14 **מדינת ישראל נ' מוחמד עותמאן** נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

• בת"פ 9235-02-13 **מדינת ישראל נ' סעד אבו הנייה** נקבע מתחם הנע בין 8 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, אך שם מדובר היה גם בגניבת רכב שהיא הייתה העבירה העיקרית. העונש שהושת שם היה 12 חודשי מאסר בפועל.

• בעניין **אבו אלהוזה** שצוין לעיל, נקבע מתחם לשתי עבירות שעניינן, הסעת שב"ח ומעשה פזיזות ורשלנות הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

48. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראוי להדגיש, כי הנאשם נהג בבריונות בכביש. הנאשם הסיט את הגה הרכב לכיוון נתיב הנסיעה של המתלונן. המתלונן נאלץ לסטות לשול השמאלי של הכביש ולבלום, במטרה להימנע מפגיעה. ג'מאל החזיר את ההגה ואת הרכב לנתיב. במעשיו אלה יש כדי להוות סיכון של ממש לחיי המתלונן, עידו וכל נוסעי הרכב בו נסע הנאשם. לאלה יש להוסיף את המשך השתלשלות האירועים, ירידת הנאשם מהרכב עם אלה, באמצעותה, בהמשך, ניפץ הנאשם 2 את שמשת רכב המתלונן.

49. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הרי שאין ספק, כי עלול היה להיגרם נזק חמור מעצם מעשה הפזיזות והרשלנות, נוכח טיבו ומהותו של זה, כפי שפורט בהרחבה לעיל. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, ראוי להפנות לעובדות כתב האישום המתוקן המדברות הן בעד עצמן וכן לתחושות המתלונן כפי שהן ניבטו ועלו מעדותו בבית המשפט.

50. באשר לחלקו של הנאשם במעשים, הרי שזה ברור. הנאשם הסיט את הגה הרכב כמבואר לעיל. בהמשך יצא מהרכב כשאלה בידו, אותה אלה שבאמצעותה ניפץ הנאשם 2 את שמשת רכב המתלונן.

51. מנגד, לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם בדבר התנהלות המתלונן ו"אשמו התורם" כ"הגדרתו", כפי שהדבר מקבל את ביטוי גם בעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו בהרחבה לעיל. כן שמתי ליבי לעובדה, כי בטרם עלו לרכב, סיימו הנאשמים בילוי במהלכו צרכו אלכוהול בכמות גדולה (ראה סעיף 2 לעובדות כתב האישום המתוקן), עובדה אשר לה השלכה באשר למצבם הנפשי, מעשיהם ואופן התנהלותם בנסיבות שנוצרו.

עוד ראוי לציין, כי נוכח השתלשלות האירועים הרי שברי הוא, כי אין עסקין במעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם במובנו הקלאסי של זה, בוודאי ככל שמדובר בחלקו הראשון של האירוע, כמו גם בזיקה לנסיבות הכוללות של אירוע זה.

52. בנסיבות העניין ובזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין חודשיים מאסר בפועל אשר יכול וירוצו על דרך עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

53. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

54. כך סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא, או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

55. מחד, ראוי לציין, כי עסקין במי שהוא בגיר, יליד 1989, זאת בשונה ממי שהוא קטין, "בגיר - צעיר", או ממי שהוא מבוגר מאוד, על ההשלכות הקמות מכך. עוד תצוין התרשמות שירות המבחן ולפיה, מעורבות הנאשם באירוע מעידה על קושי בוויסות ובשליטה עצמית, כמו גם העובדה, כי הנאשם התקשה לזהות נזקקות טיפולית ביחס לדפוסים האימפולסיביים שעמדו בבסיס הסתבכותו ולפיכך, לא הונח כל אפיק שיקומי - טיפולי בעניינו כצופה פני עתיד.

56. מאידך, תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. יצוין, כי לא נעלם מעיני השלב בו הודה הנאשם, שעה שהבאת ראיות המאשימה הסתיימה והעובדה, כי המתלונן וחברו העידו. יחד עם זאת, נוכח התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום המקבל את ביטוי הן בעובדותיו והן בהוראות החיקוק שבו, הרי שאין לזקוף עובדה זו לחובת הנאשם.

57. עוד ראוי לציין את היות הנאשם נעדר כל עבר פלילי, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה והעובדה, כי מאז לא שב הנאשם והסתבך בפלילים. עוד יצוין נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כפי שהן מקבלות את ביטוי בתסקיר שהוגש בעניינו ובטיעוני בא כוחו לעונש. בהקשר זה יודגש, כי שירות המבחן העריך, כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות תוקפנית בעתיד. כן צוין את קבלת האחריות על המעשים, העובדה שהנאשם הביע צער וחרטה על התנהגותו והשלכותיה, הכיר בחומרת מעשיו והביע תחושות בושה ביחס לצריכת האלכוהול.

כאמור, בסופו של יום, בא שירות המבחן בהמלצה להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף 200 שעות בנוסף למאסר מותנה ופיצוי.

58. כך שמתי ליבי לנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר נישא לאחרונה, רעיותו עתידה ללדת בקרוב, מצבו הכלכלי, היותו המפרנס במשפחתו, כמו גם שמירתו על יציבות תעסוקתית מזה תקופה.

59. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל.
60. תליכיד עונשי ראוי ומאוזן, צריך שיקלול בחובו רכיב עונשי מוחשי בדמות מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות, אך זאת לתקופה מידתית ומאוזנת. בצד זאת יש להשית על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חבר המתהפכת" מעל ראשו וכן לחייבו בתשלום פיצוי למתלונן.
61. כאמור, אינני סבורה, כי יש מקום לסטות במקרה דנן ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, זאת בהעדר כל הליך שיקומי שורשי ומעמיק בו נטל הנאשם חלק עד עתה, כמו גם בהעדר כל המלצה טיפולית - שיקומית בעניינו כצופה פני עתיד ודי לי אם אפנה בהקשר זה לאמור בתסקיר שירות המבחן שפורט לעיל.
62. לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם באשר להשלכות שיהיו להשתת מאסר, גם אם זה יהא קצר וירוצה על דרך עבודות שירות, על מטה לחמו של הנאשם ועל פרנסתו ופרנסת משפחתו. יחד עם זאת, איזון ראוי בין מהות המעשים שביצע הנאשם והחומרה הגלומה בהם לבין נתוני העושה ונסיבותיו האישיות, מביא לכלל מסקנה, כי יש להשית על הנאשם רכיב עונשי מוחשי בדמות מאסר קצר שירוצה על דרך עבודות שירות, אשר ייתן ביטוי לאינטרס הציבורי, למהות המעשים, לפסיקה הנוהגת והמחייבת במקרים כגון דא ומנגד, יהא זה לתקופה קצרה ומידתית, אשר תיתן ביטוי לנתוני העושה, לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, כמו גם פרנסתו ומטה לחמו.
63. בנסיבות אלו, מצאתי את המלצת שירות המבחן בעניינו של נאשם זה כבלתי מידתית ואשר אין בה כדי לשקלל נכונה את כל האמור לעיל וליתן ביטוי ראוי והולם לטיב המעשים, מהותם והחומרה הגלומה בהם. מנגד, גם עמדותיהם העונשיות של ב"כ הצדדים, זה מזה וזה מזה לא נעלמו מעיני ואולם, האחת חורגת היא לחומרה והאחרת, חורגת היא לקולא ובנסיבות אלו, אין בהם כדי לעלות בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה.

סוגיית "אחידות הענישה":

64. לא נוכל לחתום גזר דין זה בטרם נתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" בזיקה לעונשים שהושתו על הנאשם 2 וחלקו בפרשה. אכן, העונש בצדה של העבירה בה הורשע הנאשם 2 חמור מהעונש בצדה של העבירה בה הורשע הנאשם שבפני. אולם, יש לקבוע את העונש הראוי לנאשם אף בהתייחס למהות המעשים שביצע וחלקו בפרשה כפי שהם עולים מעובדות כתב האישום המתוקן.
65. הנאשם שבפני הסיט את הגה הרכב לעבר רכב המתלונן, מעשה חמור המגלם בחובו, נוכח טיבו ומהותו, חומרה יתרה. לא זו אף זו, הנאשם דן הוא זה אשר ירד מן הרכב עם האלה. אמנם הנאשם 2 הוא זה אשר עשה שימוש באלה וניפץ את שמשת הרכב, אך מי שירד תחילה עם האלה, היה הנאשם שבפני.
66. בנסיבות אלו ובהצטבר מעשי הנאשם שבפני בשני חלקי האירוע, הרי שלדידי, חלקו חמור מעניינו של הנאשם 2 ולפיכך, יש לערוך אבחנה היורדת לשורשו של עניין בסוג הענישה שתושת על כל אחד מהם. יחד עם זאת, גם שוני זה צריך להיות ראוי ומידתי, כך שאמנם על הנאשם שבפני יושת סוג עונש אחר, אך זאת לתקופה

קצרה ובאופן מידתי. כך גם ראוי לערוך אבחנה מסוימת לחומרא בסכום הפיצוי בו יחויב הנאשם שבפני, אך גם זאת תוך התייחסות ובאספקלריה לסכום הפיצוי בו חויב הנאשם 2.

67. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. חודשיים מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בעמותת "מעון כפר כנא" בצומת בית רימון בכפר כנא, בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה.

מועד תחילת ריצוי עבודות השירות, 14/5/17. במועד זה, בשעה 8:00, יתייצב הנאשם במשרדי הממונה, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, אני מזהירה את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין וכי התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בפועל.

עוד אני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של שנתיים מהיום עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, או כל עבירת אלימות מסוג פשע, או כל עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגין אחת מאלה.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון, גלעד שלמור (עד תביעה מס' 1), בסכום של 3,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון ב - 3 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט בתוך 30 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם במסגרת גזר דין זה ומדי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתנה והודעה היום י"ב אייר תשע"ז, 08/05/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים וערכתי איזון בין אלה ושעה שרעייתו של הנאשם עתידה ללדת בחודש אוגוסט ומאידך, שלא לדחות יתר על המידה את ריצוי עבודות השירות, אני קובעת כי הנאשם יתייצב לביצוע עבודות השירות ליום 10/9/17. במועד זה בשעה 8:00, יתייצב לריצוי עבודות השירות בהתאם לגזר הדין שניתן, אלא אם כן תתקבל בינתיים החלטה מוסמכת אחרת, ככל שיוגש ערעור, כאמור.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום י"ב אייר תשע"ז, 08/05/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות העניין, נוכח עמדות ב"כ הצדדים, נעתרת כמבוקש.

המזכירות תפעל כנדרש.

ניתנה והודעה היום י"ב אייר תשע"ז, 08/05/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 13

יפעת שיטרית , שופטת

הוקלד על ידי עדן ונדר